

Uradni list

Evropske unije

L 250

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 53

24. september 2010

Vsebina

II *Nezakonodajni akti*

UREDBE

- ★ **Uredba Komisije (EU) št. 837/2010 z dne 23. septembra 2010 o spremembi Uredbe (ES) št. 1418/2007 glede izvoza nekaterih odpadkov za predelavo v nekatere države, ki niso članice OECD ⁽¹⁾** 1
- ★ **Uredba Komisije (EU) št. 838/2010 z dne 23. septembra 2010 o določitvi smernic glede mehanizma nadomestil med operaterji prenosnih sistemov in skupnega regulativnega pristopa k zaračunavanju prenosa ⁽¹⁾** 5
- Uredba Komisije (EU) št. 839/2010 z dne 23. septembra 2010 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 12
- Uredba Komisije (EU) št. 840/2010 z dne 23. septembra 2010 o določitvi izvoznih nadomestil za goveje in telečje meso 14
- Uredba Komisije (EU) št. 841/2010 z dne 23. septembra 2010 o določitvi izvoznih nadomestil za perutninsko meso 18
- Uredba Komisije (EU) št. 842/2010 z dne 23. septembra 2010 o določitvi reprezentativnih cen v sektorjih perutninskega mesa in jajc ter za jajčni albumin in o spremembi Uredbe (ES) št. 1484/95 20
- Uredba Komisije (EU) št. 843/2010 z dne 23. septembra 2010 o določitvi najnižje prodajne cene za posneto mleko v prahu na 7. posamičnem razpisu v okviru razpisnega postopka za zbiranje ponudb na podlagi Uredbe (EU) št. 447/2010 22

Cena: 3 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

SKLEPI

2010/569/EU:

- ★ **Sklep Komisije z dne 23. junija 2010 o davčni pomoči Francije Skladu za preprečevanje tveganj ribištva in ribiškim podjetjem (državna pomoč C 24/08 (ex NN 38/07)) (notificirano pod dokumentarno številko C(2010) 3938) ⁽¹⁾.....** 23

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 837/2010

z dne 23. septembra 2010

o spremembi Uredbe (ES) št. 1418/2007 glede izvoza nekaterih odpadkov za predelavo v nekatere države, ki niso članice OECD

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov ⁽¹⁾ in zlasti tretjega pododstavka člena 37(2) Uredbe,

po posvetovanju z zadevnimi državami,

ob upoštevanju naslednjega:

Komisija je prejela odgovor Liberije na pisno zahtevo za pisno potrditev, da se nekateri odpadki iz Priloge III ali Priloge IIIA k Uredbi (ES) št. 1013/2006, katerih izvoz ni prepovedan v skladu s členom 36 navedene uredbe, lahko izvažajo iz Evropske unije za predelavo v navedeni državi, in pisno zahtevo za navedbo morebitnega kontrolnega postopka, ki se bo pri tem

uporabljal. Komisija je prav tako prejela dodatne informacije v zvezi z Andoro, Kitajsko, Hrvaško in Indijo. Prilogo k Uredbi (ES) št. 1418/2007 ⁽²⁾ je zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga k Uredbi (ES) št. 1418/2007 se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati štirinajsti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od dneva začetka veljavnosti.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 23. septembra 2010

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ UL L 190, 12.7.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 316, 4.12.2007, str. 6.

PRILOGA

1. Vnos za Andoro se nadomesti z naslednjim:

„Andora

(a)	(b)	(c)	(d)
	vsi odpadki, navedeni v Prilogi III k Uredbi (ES) št. 1013/2006“		

2. Vnos za Kitajsko se nadomesti z naslednjim:

„Kitajska

(a)	(b)	(c)	(d)
iz naslova B1010: — žlahtne kovine (razen zlata, platine) — odpadni molibden — odpadni kobalt — odpadni mangan — odpadni indij — odpadni torij — ostanki redkih zemelj — odpadni krom			iz naslova B1010: — žlahtne kovine (zlato, platina) — odpadno železo in jeklo — odpadni baker — odpadni nikelj — odpadni aluminij — odpadni cink — odpadni kositer — odpadni volfram — odpadni tantal — odpadni magnezij — odpadni bizmut — odpadni titan — odpadni cirkonij — odpadni germanij — odpadni vanadij — odpadni hafnij, niobij, renij in galij
B1020–B1040			
			B1050
B1060			
			B1070
B1080–B1100			
			B1115
iz naslova B1120: vsi drugi odpadki			iz naslova B1120: prehodne kovine, samo če vsebujejo > 10 % V ₂ O ₅ , z izjemo odpadnih katalizatorjev (izrabljeni katalizatorji, tekoči rabljeni katalizatorji ali drugi katalizatorji) iz seznama A
B1130–B1200			

(a)	(b)	(c)	(d)
			B1210
B1220			
			B1230
B1240			
			B1250
iz naslova B2010: vsi drugi odpadki			iz naslova B2010: odpadki sljude
B2020			
iz naslova B2030: vsi drugi odpadki			iz naslova B2030: samo odpadni volframov karbid
B2040			
B2060–B2130			
iz naslova B3010: strjene odpadne smole ali produkti kondenzacije, vključno z naslednjim: — sečninsko formaldehidne smole — melaminformaldehidne smole — epoksi smole — alkidne smole			iz naslova B3010 – vsi drugi odpadki, pod pogojem, da so termoplastični
			B3020
iz naslova B3030 – vsi drugi odpadki			iz naslova B3030: — odpadki volne ali fine ali grobe živalske dlake, vključno z odpadno prejo, z izjemo razvlaknjenih tekstilnih materialov — bombažni odpadki (vključno z odpadki preje in razvlaknjenimi tekstilnimi materiali) — odpadki (vključno z izčeski, odpadki preje in razvlaknjenimi tekstilnimi materiali) kemičnih vlaken
B3035			
iz naslova B3040 – vsi drugi odpadki			iz naslova B3040: samo nevulkanizirana guma
			B3050
B3060–B3070			
iz naslova B3080 – vsi drugi odpadki			iz naslova B3080: samo nevulkanizirana guma
B3090–B4030			
iz naslova GB040 – vsi drugi odpadki			iz naslova GB040 – samo konvertorska žlindra iz pridobivanja bakra, ki vsebuje > 10 % bakra
			GC010

(a)	(b)	(c)	(d)
iz naslova GC020 – vsi drugi odpadki			iz naslova GC020 – samo odpadni kabli in žice, ostanki elektromotorjev
			GC030
GC050–GG040			
			GH013
GN010–GN030“			

3. Vnos za Hrvaško se nadomesti z naslednjim:

„Hrvaška

(a)	(b)	(c)	(d)
			vsi odpadki, navedeni v Prilogi III k Uredbi (ES) št. 1013/2006“

4. Vnos za Indijo se nadomesti z naslednjim:

„Indija

(a)	(b)	(c)	(d)
			vsi odpadki, navedeni v Prilogi III k Uredbi (ES) št. 1013/2006“

5. Za vnosom za Libanon se vstavi:

„Liberija

(a)	(b)	(c)	(d)
			B3020“

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 838/2010**z dne 23. septembra 2010****o določitvi smernic glede mehanizma nadomestil med operaterji prenosnih sistemov in skupnega regulativnega pristopa k zaračunavanju prenosa****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

mehanizmu nadomestil med operaterji prenosnih sistemov z enakimi pravicami kakor operaterji prenosnih sistemov iz držav članic.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 714/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do omrežja za čezmejne izmenjave električne energije in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1228/2003 ⁽¹⁾ ter zlasti prvega stavka člena 18(5) Uredbe,

(5) Primerno je dovoliti, da se operaterji prenosnih sistemov v tretjih državah, ki niso sklenile sporazumov z Unijo, na podlagi katerih bi sprejele in uporabljale zakonodajo Unije na področju električne energije, vključijo v večstranske sporazume z operaterji prenosnih sistemov v državah članicah, ki vsem pogodbenicam omogočajo pošteno in pravično nadomestilo za stroške, nastale zaradi prevajanja čezmejnih pretokov električne energije.

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V Uredbi Komisije (EU) št. 774/2010 z dne 2. septembra 2010 o določitvi smernic glede nadomestil med upravljavci prenosnih omrežij in skupnega regulatornega pristopa k zaračunavanju prenosa ⁽²⁾ je določen mehanizem nadomestil operaterjem prenosnih sistemov za stroške prevajanja čezmejnih pretokov električne energije ter skupni regulativni pristop k zaračunavanju prenosa. Vendar bo navedena uredba prenehala veljati 2. marca 2011.

(6) Operaterji prenosnih sistemov morajo prejeti nadomestila za izgube energije, ki nastajajo zaradi prevajanja čezmejnih pretokov električne energije. Taka nadomestila morajo temeljiti na oceni izgub, ki bi nastale, če ne bi bilo tranzitov električne energije.

(2) Da bi zagotovili nepretrganost izvajanja mehanizma nadomestil med operaterji prenosnih sistemov, je treba sprejeti nove smernice, določene v členu 18(1) in (2) Uredbe (ES) št. 714/2009, tako da bodo odražale institucionalni okvir, ki ga je vzpostavila navedena uredba. Zlasti mora biti Agencija za sodelovanje energetskega regulatorjev (v nadaljnjem besedilu: agencija), ustanovljena z Uredbo (ES) št. 713/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, odgovorna za spremljanje izvajanja mehanizma nadomestil med operaterji prenosnih sistemov.

(7) Ustanoviti je treba sklad, iz katerega bi se plačevala nadomestila operaterjem prenosnih sistemov za stroške zagotavljanja infrastrukture za prevajanje čezmejnih pretokov električne energije. Vrednost tega sklada mora temeljiti na dolgoročnem povprečju dodatnih stroškov zagotavljanja infrastrukture za prevajanje čezmejnih pretokov električne energije, ocenjenem za celotno Unijo.

(3) Zavezujoče smernice, ki vzpostavljajo mehanizem nadomestil med operaterji prenosnih sistemov, morajo zagotoviti stabilno podlago za delovanje mehanizma nadomestil med operaterji prenosnih sistemov in pošteno nadomestilo operaterjem prenosnih sistemov za stroške prevajanja čezmejnih pretokov električne energije.

(8) Oceno infrastrukture za prenos električne energije za celotno Unijo, povezane z omogočanjem čezmejnih pretokov električne energije, mora pripraviti agencija kot organ, odgovoren za usklajevanje dejavnosti regulativnih organov, ki morajo opravljati podobne naloge na nacionalni ravni.

(4) Operaterji prenosnih sistemov iz tretjih držav ali ozemelj, ki so sklenili sporazume z Unijo ter s tem sprejeli in uporabljajo zakonodajo Unije na področju električne energije, morajo biti upravičeni do sodelovanja v

(9) Operaterji prenosnih sistemov v tretjih državah morajo plačevati enake stroške uporabe prenosnega sistema Unije kakor operaterji prenosnih sistemov v državah članicah.

(10) Razlike v cenah, ki se zaračunavajo proizvajalcem električne energije za dostop do prenosnega sistema, ne bi smele ogroziti notranjega trga. Zato je treba povprečne cene za dostop do omrežja v državah članicah obdržati v razponu, ki pripomore k doseganju prednosti uskladitve.

⁽¹⁾ UL L 176, 15.7.2003, str. 1.

⁽²⁾ UL L 233, 3.9.2010, str. 1.

⁽³⁾ UL L 211, 14.8.2009, str. 1.

- (11) Ukrepi, predvideni v tej uredbi, so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega na podlagi člena 46 Direktive 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Operaterji prenosnih sistemov prejmejo nadomestilo za stroške, nastale zaradi prevajanja čezmejnih pretokov električne energije po njihovih omrežjih, na podlagi smernic, navedenih v delu A Priloge.

Člen 2

Cene, ki jih uporabljajo operaterji omrežja za dostop do prenosnega sistema, so v skladu s smernicami, določenimi v delu B Priloge.

Člen 3

Ta uredba začne veljati na dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 3. marca 2011.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 23. septembra 2010

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ UL L 211, 14.8.2009, str. 55.

PRILOGA

DEL A

Smernice za mehanizem nadomestil med operaterji prenosnih sistemov

1. Splošne določbe

1.1 Mehanizem nadomestil med operaterji prenosnih sistemov (Inter-Transmission System Operator Compensation – ITC) zagotavlja nadomestilo za stroške prevajanja čezmejnih pretokov električne energije, vključno z zagotavljanjem čezmejnega dostopa do vzajemno povezanega sistema.

1.2 Evropska mreža operaterjev prenosnih sistemov za električno energijo (ENTSO za električno energijo), ustanovljena v skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 714/2009, ustanovi sklad ITC za plačevanje nadomestil stroškov prevajanja čezmejnih pretokov električne energije operaterjem prenosnih sistemov.

Sklad ITC zagotovi nadomestilo za:

1. stroške izgube, nastale na nacionalnih prenosnih sistemih zaradi prevajanja čezmejnih pretokov električne energije,

in

2. stroške zagotavljanja infrastrukture za prevajanje čezmejnih pretokov električne energije.

1.3 Prispevki v sklad ITC se izračunajo v skladu s točkama 6 in 7.

Plačila iz sklada ITC se izračunajo v skladu s točkama 4 in 5.

ENTSO za električno energijo je odgovoren za uvedbo ureditev za zbiranje in izplačevanje vseh plačil v zvezi s skladom ITC, tudi za določanje datumov plačil. Vsi prispevki in plačila se plačajo čim prej, najpozneje v šestih mesecih po končanem obdobju, na katerega se nanašajo.

1.4 Agencija nadzoruje izvajanje mehanizma ITC ter vsako leto poroča Komisiji o izvajanju mehanizma ITC in upravljanju sklada ITC.

ENTSO za električno energijo pri tej nalogi sodeluje s Komisijo in agencijo ter agenciji zagotovi vse informacije, ki jih za ta namen potrebuje.

Vsak operater prenosnega sistema zagotovi mreži ENTSO za električno energijo in agenciji vse informacije, ki so potrebne za izvajanje mehanizma ITC.

1.5 Do ustanovitve ENTSO za električno energijo operaterji prenosnih sistemov sodelujejo med seboj pri opravljanju nalog, dodeljenih ENTSO za električno energijo v zvezi z mehanizmom ITC.

1.6 Transzit električne energije se izračuna običajno na urni osnovi na podlagi nižje od naslednjih vrednosti: absolutne vrednosti uvoza električne energije in absolutne vrednosti izvoza električne energije po povezovalnih daljnovodih med nacionalnimi prenosnimi sistemi.

Zanamene izračuna tranzita električne energije se vrednost uvoza in vrednost izvoza po vsakem povezovalnem daljnovodu med nacionalnimi prenosnimi sistemi zmanjšata sorazmerno z deležem zmogljivosti, dodeljenim na način, ki ni združljiv s točko 2 smernic za upravljanje prezasedenosti iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 714/2009.

Brez poseganja v določbe drugega pododstavka te točke se uvoz in izvoz električne energije po povezovalnih daljnovodih s tretjimi državami, za katere veljajo določbe iz točke 7.1, vključita v izračun tranzita električne energije.

- 1.7 Za namene tega dela Priloge pomeni neto pretok električne energije absolutno vrednost razlike med celotnim izvozom električne energije iz danega nacionalnega prenosnega sistema v države, katerih operaterji prenosnih sistemov sodelujejo v mehanizmu ITC, in celotnim uvozom električne energije iz držav, katerih operaterji prenosnih sistemov sodelujejo v mehanizmu ITC, v isti prenosni sistem.

Zapogodbence mehanizma ITC, ki mejijo na vsaj eno tretjo državo, za katero veljajo določbe točke 7.1, se izračun neto pretokov prilagodi na naslednji način:

1. če je celotni izvoz električne energije v države, katerih operaterji prenosnih sistemov sodelujejo v mehanizmu ITC, večji od celotnega uvoza električne energije iz držav, katerih operaterji prenosnih sistemov sodelujejo v mehanizmu ITC, se neto pretoki zmanjšajo za nižjo od naslednjih vrednosti:

(a) neto uvozni pretoki iz navedenih tretjih držav ali

(b) neto izvozni pretoki v države, katerih operater prenosnega sistema sodeluje v mehanizmu ITC;

2. če je celotni uvoz električne energije iz držav, katerih operaterji prenosnih sistemov sodelujejo v mehanizmu ITC, večji od celotnega izvoza električne energije v države, katerih operaterji prenosnih sistemov sodelujejo v mehanizmu ITC, se neto pretoki zmanjšajo za nižjo od naslednjih vrednosti:

(a) neto izvozni pretoki v navedene tretje države ali

(b) neto uvozni pretoki iz držav, katerih operater prenosnega sistema sodeluje v mehanizmu ITC.

- 1.8 Za namene te priloge obremenitev pomeni celotno količino električne energije, ki se iz nacionalnega prenosnega sistema prenese v povezane distribucijske sisteme, h končnim odjemalcem, priključenim na prenosni sistem, ter proizvajalcem električne energije za porabo pri proizvodnji električne energije.

2. Sodelovanje v mehanizmu ITC

- 2.1 Vsak regulativni organ zagotovi, da operaterji prenosnih sistemov sodelujejo v mehanizmu ITC v okviru svojih pristojnosti in da cene, ki jih operaterji prenosnih sistemov zaračunavajo za dostop do omrežij, ne vključujejo nobenih dodatnih stroškov za prevajanje čezmejnih pretokov električne energije.

- 2.2 Operaterji prenosnih sistemov iz tretjih držav, ki so sklenile sporazume z Unijo ter s tem sprejele in uporabljajo zakonodajo Unije na področju električne energije, so upravičeni do sodelovanja v mehanizmu ITC.

Dosodelovanja v mehanizmu ITC so zlasti upravičeni operaterji prenosnih sistemov, ki delujejo na ozemljih, opredeljenih v členu 9 Pogodbe o ustanovitvi Energetske skupnosti ⁽¹⁾.

Vsak operater prenosnega sistema iz tretje države, ki sodeluje v mehanizmu ITC, se obravnava enakopravno z operaterjem prenosnega sistema iz države članice.

3. Večstranski sporazumi

- 3.1 ENTSO za električno energijo spodbuja sklepanje večstranskih sporazumov v zvezi z nadomestilom za stroške prevajanja čezmejnih pretokov električne energije med operaterji prenosnih sistemov, ki sodelujejo v mehanizmu ITC, in operaterji prenosnih sistemov iz tretjih držav, ki niso sklenile sporazumov z Unijo, na podlagi katerih bi sprejele in uporabljale zakonodajo Unije na področju električne energije, in ki so 16. decembra 2009 podpisali prostovoljni sporazum med operaterji prenosnih sistemov glede nadomestil med operaterji prenosnih sistemov.

- 3.2 Namen takih večstranskih sporazumov je zagotoviti, da se operator prenosnega sistema iz tretje države obravnava enakopravno z operatorjem prenosnega sistema v državi, ki sodeluje v mehanizmu ITC.

⁽¹⁾ UL L 198, 20.7.2006, str. 18.

- 3.3 Kadar je potrebno, je lahko v takih večstranskih sporazumih priporočena ustrezna prilagoditev celotnega nadomestila, tako da upošteva nadomestilo za zagotavljanje infrastrukture za prevajanje čezmejnih pretokov električne energije, določeno v skladu s točko 5. Vsako tako prilagoditev odobri Komisija ob upoštevanju mnenja agencije.
- 3.4 Operater prenosnega sistema iz tretje države ne sme biti deležen ugodnejše obravnave od operaterja prenosnega sistema, ki sodeluje v mehanizmu ITC.
- 3.5 ENTSO za električno energijo predloži vse take večstranske sporazume Komisiji, ki poda mnenje, ali nadaljevanje večstranskih sporazumov spodbuja dokončanje in delovanje notranjega trga z električno energijo in čezmejno trgovino. Mnenje Komisije obravnava zlasti vprašanja:
1. ali sporazum zajema le nadomestila med operaterji prenosnih sistemov za stroške, nastale zaradi prevajanja čezmejnih pretokov električne energije;
 2. ali so zahteve iz točk 3.2 in 3.4 izpolnjene.
- 3.6 Komisija se pri pripravi mnenja iz točke 3.5 posvetuje z vsemi državami članicami, pri čemer upošteva zlasti mnenje tistih držav članic, ki mejijo na zadevno tretjo državo.

Komisija se pri pripravi mnenja lahko posvetuje z agencijo.

4. Nadomestilo za izgube

- 4.1 Nadomestilo za izgube, nastale na nacionalnih prenosnih sistemih zaradi prevajanja čezmejnih pretokov električne energije, se izračuna ločeno od nadomestila za stroške, nastale v zvezi z zagotavljanjem infrastrukture za prevajanje čezmejnih pretokov električne energije.
- 4.2 Višina izgub, nastalih na nacionalnem prenosnem sistemu, se določi z izračunom razlike med:
1. višino izgub, dejansko nastalih na prenosnem sistemu v ustreznem obdobju,
- in
2. ocenjeno višino izgub na prenosnem sistemu, ki bi nastale na sistemu v ustreznem obdobju, če ne bi bilo tranzitov električne energije.
- 4.3 ENTSO za električno energijo je odgovoren za izvedbo izračuna iz točke 4.2 ter objavi izračun in metodo izračuna v primernem formularju. Ta izračun se lahko izpelje iz ocen za več časovnih točk v zadevnem obdobju.
- 4.4 Vrednost izgub, nastalih na nacionalnem prenosnem sistemu zaradi čezmejnega pretoka električne energije, se izračuna na isti osnovi, kot jo je odobril regulativni organ v zvezi z vsemi izgubami na nacionalnih prenosnih sistemih. Agencija preverja merila za ocenitev izgub na nacionalni ravni, pri čemer je zlasti pozorna na to, da so izgube ocenjene pravično in nediskriminatorno.

Kadar zadevni regulativni organ ne odobri osnove za izračun izgub za obdobje, za katero se uporablja mehanizem ITC, vrednost izgub za namene mehanizma ITC oceni ENTSO za električno energijo.

5. Nadomestilo za zagotavljanje infrastrukture za čezmejne pretoke električne energije

- 5.1 Po predlogu, ki ga poda agencija v skladu s točko 5.3, Komisija določi letni znesek nadomestila za čezmejno infrastrukturo, ki se porazdeli med operaterje prenosnih sistemov kot nadomestilo za stroške, ki nastanejo pri zagotavljanju infrastrukture za prevajanje čezmejnih pretokov električne energije. Če se Komisija ne strinja s predlogom agencije, prosi agencijo za drugo mnenje.

5.2 Letni znesek nadomestila za čezmejno infrastrukturo se porazdeli med operaterje prenosnih sistemov, odgovorne za nacionalne prenosne sisteme, v sorazmerju s:

1. faktorjem tranzita, ki izraža vrednost tranzitov na tem nacionalnem prenosnem sistemu kot delež skupnih tranzitov na vseh nacionalnih prenosnih sistemih;
2. faktorjem obremenitve, ki izraža kvadrat tranzitov električne energije kot delež vsote obremenitev in tranzitov na tem nacionalnem prenosnem sistemu v razmerju s kvadratom tranzitov električne energije kot deležem vsote obremenitev in tranzitov za vse nacionalne prenosne sisteme.

Ponder faktorja tranzita je 75 %, faktorja obremenitve pa 25 %.

5.3 Agencija poda predlog glede letnega zneska nadomestila za čezmejno infrastrukturo, navedenega v točki 5.1, na podlagi ocene infrastrukture za prenos električne energije, povezane z omogočanjem čezmejnih pretokov električne energije, za celotno Unijo. Agencija se po najboljših močeh trudi, da to oceno pripravi v dveh letih po datumu začetka uporabe te uredbe. ENTSO za električno energijo zagotovi agenciji vso pomoč, potrebno za pripravo te ocene.

Ta ocena je sestavljena iz tehnične in ekonomske ocene predvidenega dolgoročnega povprečja dodatnih stroškov zagotavljanja te infrastrukture za prenos električne energije za čezmejne pretoke električne energije na letni osnovi v zadevnem obdobju ter temelji na priznanih standardnih metodah za izračun stroškov.

Kjer se infrastruktura financira iz drugih virov, torej ne iz cen za dostop do omrežij, določenih v skladu s členom 14 Uredbe (ES) št. 714/2009, se ocena stroškov zagotavljanja infrastrukture za čezmejne pretoke električne energije temu ustrezno prilagodi.

Ta ocena infrastrukture za prenos električne energije za celotno Unijo vključuje infrastrukturo v vseh državah članicah in tretjih državah, ki sodelujejo v mehanizmu ICT, in sistemih, ki jih upravljajo operaterji prenosnih sistemov, ki so sklenili večstranske sporazume iz točke 3.

5.4 Dokler agencija ne poda ocene iz točke 5.3 in Komisija ne določi letnega zneska nadomestila za čezmejno infrastrukturo v skladu s točko 5.1, letni znesek nadomestila za čezmejno infrastrukturo znaša 100 000 000 EUR.

5.5 V času oblikovanja predloga iz točke 5.1 agencija Komisiji predloži tudi mnenje glede ustreznosti uporabe dolgoročnih povprečnih dodatnih stroškov za oceno stroškov, nastalih v zvezi z zagotavljanjem infrastrukture za prevažanje čezmejnih pretokov električne energije.

6. Prispevki v sklad ITC

6.1 Operaterji prenosnih sistemov prispevajo v sklad ITC v sorazmerju z absolutno vrednostjo neto pretokov na svoj nacionalni prenosni sistem in z njega kot deležem vsote absolutne vrednosti neto pretokov na vse nacionalne prenosne sisteme in z njih.

7. Pribojbina za uporabo prenosnega sistema za uvoz in izvoz električne energije iz tretjih držav oziroma v tretje države

7.1 Pribojbina za uporabo prenosnega sistema se plača na celotni načrtovani uvoz in izvoz električne energije iz vseh tretjih držav oziroma v vse tretje države, kadar:

1. navedena država ni sklenila sporazuma z Unijo, na podlagi katerega bi sprejela in uporabljala zakonodajo Unije na področju električne energije,

ali

2. operater prenosnega sistema, ki je odgovoren za sistem, s katerega se električna energija uvaža ali na katerega se električna energija izvaža, ni sklenil večstranskega sporazuma iz točke 3.

Ta pristojbina se navede v eurih na megavatno uro.

- 7.2 Vsak udeleženec v mehanizmu ITC zaračuna pristojbino za uporabo prenosnega sistema za načrtovan uvoz in izvoz električne energije med nacionalnim prenosnim sistemom in prenosnim sistemom tretje države.
- 7.3 Pristojbino za uporabo prenosnega sistema za vsako leto vnaprej izračuna ENTSO za električno energijo. Določi se kot ocenjen prispevek na megavatno uro, ki bi ga operaterji prenosnih sistemov iz države udeleženke plačali v sklad ITC na podlagi načrtovanih čezmejnih pretokov električne energije za ustrezno leto.

DEL B

Smernice za skupni regulativni pristop k zaračunavanju prenosa

1. Povprečne letne cene prenosa, ki jih plačujejo proizvajalci v vsaki državi članici, so v razponih, določenih v točki 3.
2. Povprečne letne cene prenosa, ki jih plačujejo proizvajalci, so celotne letne tarifne cene prenosa, ki jih plačujejo proizvajalci, deljene s celotno izmerjeno energijo, ki jo proizvajalci letno pošiljajo v prenosni sistem države članice.

Pri izračunu iz točke 3 cene prenosa ne vključujejo:

1. cen, ki jih plačujejo proizvajalci za fizična sredstva, potrebna za povezavo s sistemom ali izboljšavo povezave;
 2. cen, ki jih plačujejo proizvajalci v zvezi s pomožnimi storitvami;
 3. cen za posebne izgube v sistemih, ki jih plačujejo proizvajalci.
3. Vrednost povprečnih letnih cen prenosa, ki jih plačujejo proizvajalci, je v razponu od 0 do 0,5 EUR/MWh, razen tistih, ki veljajo na Danskem, Švedskem, Finskem, Irskem, v Romuniji, Veliki Britaniji in Severni Irski.
- Vrednost povprečnih letnih cen prenosa, ki jih plačujejo proizvajalci na Danskem, Švedskem in Finskem, mora biti v razponu od 0 do 1,2 EUR/MWh.
- Vrednost povprečnih letnih cen prenosa, ki jih plačujejo proizvajalci na Irskem, v Veliki Britaniji in Severni Irski, je v razponu od 0 do 2,5 EUR/MWh, v Romuniji pa v razponu od 0 do 2,0 EUR/MWh.
4. Agencija spremlja primernost razponov dovoljenih cen prenosa in ob tem zlasti upošteva njihov učinek na financiranje prenosne zmogljivosti, ki jo države članice potrebujejo, da bi dosegle cilje iz Direktive 2009/28/ES ⁽¹⁾, in njihov učinek na uporabnike sistema na splošno.

5. Agencija do 1. januarja 2014 Komisiji predloži mnenje glede primernosti razpona ali razponov cen za obdobje po 1. januarju 2015.

⁽¹⁾ UL L 140, 5.6.2009, str. 16.

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 839/2010**z dne 23. septembra 2010****o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1580/2007 z dne 21. decembra 2007 o določitvi izvedbenih pravil za uredbe Sveta (ES) št. 2200/96, (ES) št. 2201/96 in (ES) št. 1182/2007 v sektorju sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 138(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

Uredba (ES) št. 1580/2007 ob uporabi rezultatov večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, v skladu s katerimi Komisija določi pavšalne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XV k tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pavšalne uvozne vrednosti iz člena 138 Uredbe (ES) št. 1580/2007 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 24. septembra 2010.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 23. septembra 2010

Za Komisijo
V imenu predsednika
Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 350, 31.12.2007, str. 1.

PRILOGA

Pavšalne uvozne vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Oznaka KN	Oznaka tretjih držav ⁽¹⁾	Pavšalna uvozna vrednost
0702 00 00	MA	72,7
	MK	76,7
	TR	64,0
	XS	58,9
	ZZ	68,1
0707 00 05	TR	124,4
	ZZ	124,4
0709 90 70	TR	120,2
	ZZ	120,2
0805 50 10	AR	138,0
	CL	107,8
	IL	127,1
	TR	118,8
	UY	134,8
	ZA	115,7
	ZZ	123,7
0806 10 10	EG	75,0
	TR	121,1
	US	185,0
	ZZ	127,0
0808 10 80	AR	78,0
	BR	74,7
	CL	125,9
	NZ	112,4
	US	128,5
	ZA	97,2
	ZZ	102,8
0808 20 50	CN	84,3
	ZA	98,9
	ZZ	91,6
0809 30	TR	149,8
	ZZ	149,8
0809 40 05	BA	53,5
	IL	178,5
	MK	45,0
	ZZ	92,3

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 840/2010

z dne 23. septembra 2010

o določitvi izvoznih nadomestil za goveje in telečje meso

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode⁽¹⁾ ter zlasti člena 164(2) in člena 170 v povezavi s členom 4 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 162(1) Uredbe (ES) št. 1234/2007 določa, da se razlika med cenami na svetovnem trgu za proizvode, navedene v delu XV Priloge I k navedeni uredbi, in cenami za te proizvode v Uniji lahko krije z izvoznimi nadomestili.
- (2) Ob upoštevanju trenutnih razmer na trgu govejega in telečjega mesa je treba določiti izvozna nadomestila v skladu s pravili in merili iz členov 162, 163, 164, 167, 168 in 169 Uredbe (ES) št. 1234/2007.
- (3) Člen 164(1) Uredbe (ES) št. 1234/2007 določa, da se nadomestila lahko spreminjajo glede na namembni kraj, zlasti kadar to zahtevajo razmere na svetovnem trgu, posebne zahteve nekaterih trgov ali obveznosti, ki temeljijo na sporazumih, sklenjenih v skladu s členom 300 Pogodbe.
- (4) Nadomestila je treba dodeliti samo proizvodom, ki jim je dovoljen prosti pretok v Uniji in imajo oznako zdravstvene ustreznosti, kot je določeno v členu 5(1)(a) Uredbe (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora⁽²⁾. Ti proizvodi morajo prav tako izpolnjevati zahteve Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 852/2004 z dne 29. aprila 2004 o higieni živil⁽³⁾ in Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 854/2004 z dne 29. aprila 2004 o določitvi posebnih predpisov za organizacijo uradnega nadzora proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi⁽⁴⁾.

(5) Tretji pododstavek člena 7(2) Uredbe Komisije (ES) št. 1359/2007 z dne 21. novembra 2007 o določitvi pogojev za dodelitev posebnih izvoznih nadomestil za nekatere kose odkoščenega govejega mesa⁽⁵⁾ določa, da se posebno nadomestilo zniža, če znaša količina odkoščenega mesa, ki naj bi se izvozila, manj kakor 95 %, vendar ne manj kakor 85 % skupne mase kosov, dobljenih z izkoščevanjem.

(6) Trenutno veljavna nadomestila so bila določena z Uredbo Komisije (EU) št. 649/2010⁽⁶⁾. Ker je treba določiti nova nadomestila, je navedeno uredbo treba razveljaviti.

(7) Upravljalni odbor za skupno ureditev kmetijskih trgov ni dal svojega mnenja v roku, ki ga je določil njegov predsednik –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Proizvodi, ki so upravičeni do izvoznih nadomestil iz člena 164 Uredbe (ES) št. 1234/2007, in zneski teh nadomestil so navedeni v Prilogi k tej uredbi ob upoštevanju pogojev iz odstavka 2 tega člena.

2. Proizvodi, ki so upravičeni do nadomestil na podlagi odstavka 1, izpolnjujejo ustrezne zahteve uredb (ES) št. 852/2004 in (ES) št. 853/2004 ter zlasti zahtevo, da so pripravljeni v odobrenem obratu v skladu z zahtevami v zvezi z označevanjem zdravstvene ustreznosti, določenimi v poglavju III oddelka I Priloge I k Uredbi (ES) št. 854/2004.

Člen 2

V primeru iz tretjega pododstavka člena 7(2) Uredbe (ES) št. 1359/2007 se stopnja nadomestila za proizvode z oznako 0201 30 00 9100 zniža za 3,5 EUR/100 kg.

Člen 3

Uredba (EU) št. 649/2010 se razveljavi.

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 139, 30.4.2004, str. 55.

⁽³⁾ UL L 139, 30.4.2004, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 139, 30.4.2004, str. 206.

⁽⁵⁾ UL L 304, 22.11.2007, str. 21.

⁽⁶⁾ UL L 191, 23.7.2010, str. 3.

Člen 4

Ta uredba začne veljati 24. septembra 2010.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 23. septembra 2010

*Za Komisijo
V imenu predsednika*

Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

PRILOGA

Izvozna nadomestila v sektorju govejega mesa, ki se uporabljajo od 24. septembra 2010

Oznaka proizvoda	Namembni kraj	Merska enota	Znesek nadomestil
0102 10 10 9140	B00	EUR/100 kg žive mase	12,9
0102 10 30 9140	B00	EUR/100 kg žive mase	12,9
0201 10 00 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg neto mase	18,3
	B03	EUR/100 kg neto mase	10,8
0201 10 00 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg neto mase	24,4
	B03	EUR/100 kg neto mase	14,4
0201 20 20 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg neto mase	24,4
	B03	EUR/100 kg neto mase	14,4
0201 20 30 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg neto mase	18,3
	B03	EUR/100 kg neto mase	10,8
0201 20 50 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg neto mase	30,5
	B03	EUR/100 kg neto mase	17,9
0201 20 50 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg neto mase	18,3
	B03	EUR/100 kg neto mase	10,8
0201 30 00 9050	US ⁽³⁾	EUR/100 kg neto mase	3,3
	CA ⁽⁴⁾	EUR/100 kg neto mase	3,3
0201 30 00 9060 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg neto mase	11,3
	B03	EUR/100 kg neto mase	3,8
0201 30 00 9100 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B04	EUR/100 kg neto mase	42,4
	B03	EUR/100 kg neto mase	24,9
	EG	EUR/100 kg neto mase	51,7
0201 30 00 9120 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B04	EUR/100 kg neto mase	25,4
	B03	EUR/100 kg neto mase	15,0
	EG	EUR/100 kg neto mase	31,0
0202 10 00 9100	B02	EUR/100 kg neto mase	8,1
	B03	EUR/100 kg neto mase	2,7
0202 20 30 9000	B02	EUR/100 kg neto mase	8,1
	B03	EUR/100 kg neto mase	2,7
0202 20 50 9900	B02	EUR/100 kg neto mase	8,1
	B03	EUR/100 kg neto mase	2,7
0202 20 90 9100	B02	EUR/100 kg neto mase	8,1
	B03	EUR/100 kg neto mase	2,7
0202 30 90 9100	US ⁽³⁾	EUR/100 kg neto mase	3,3
	CA ⁽⁴⁾	EUR/100 kg neto mase	3,3

Oznaka proizvoda	Namembni kraj	Merska enota	Znesek nadomestil
0202 30 90 9200 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg neto mase	11,3
	B03	EUR/100 kg neto mase	3,8
1602 50 31 9125 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg neto mase	11,6
1602 50 31 9325 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg neto mase	10,3
1602 50 95 9125 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg neto mase	11,6
1602 50 95 9325 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg neto mase	10,3

Opomba: Oznake proizvodov in oznake namembne države serije „A“ so določene v Uredbi Komisije (EGS) št. 3846/87 (UL L 366, 24.12.1987, str. 1).

Oznake namembnih držav so določene v Uredbi Komisije (ES) št. 1883/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19).

Druge namembne države:

B00: vse namembne države (tretje države, druga ozemlja, oskrba in namembni kraji, ki se štejejo za izvoz iz Unije).

B02: B04 in namembni kraj EG.

B03: Albanija, Hrvaška, Bosna in Hercegovina, Srbija, Kosovom (*), Črna gora, Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija, zaloge in oskrba (namembne države iz členov 33 in 42 in, če je ustrezno, iz člena 41 Uredbe Komisije (ES) št. 612/2009 (UL L 186, 17.7.2009, str. 1)).

B04: Turčija, Ukrajina, Belorusija, Moldavija, Rusija, Gruzija, Armenija, Azerbajdžan, Kazahstan, Turkmenistan, Uzbekistan, Tadžikistan, Kirgizistan, Maroko, Alžirija, Tunizija, Libija, Libanon, Sirija, Irak, Iran, Izrael, Zahodni breg/Gaza, Jordanija, Saudova Arabija, Kuvajt, Bahrajn, Katar, Združeni arabski emirati, Oman, Jemen, Pakistan, Šrilanka, Mjanmar (Burma), Tajska, Vietnam, Indonezija, Filipini, Kitajska, Severna Koreja, Hongkong, Sudan, Mavretanija, Mali, Burkina Faso, Niger, Čad, Zelenortski otoki, Senegal, Gambija, Gvineja Bissau, Gvineja, Sierra Leone, Liberija, Slonokoščena obala, Gana, Togo, Benin, Nigerija, Kamerun, Srednjeafriška republika, Ekvatorialna Gvineja, Sao Tome in Principe, Gabon, Kongo, Kongo (demokratska republika), Ruanda, Burundi, Sveta Helena in odvisna ozemlja, Angola, Etiopija, Eritreja, Džibuti, Somalija, Uganda, Tanzanija, Sejšeli in odvisna ozemlja, Britansko ozemlje v Indijskem oceanu, Mozambik, Mauritius, Komori, Mayotte, Zambija, Malavi, Južna Afrika, Lesoto.

(*) Kakor je opredeljeno z Resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov 1244 z dne 10. junija 1999.

⁽¹⁾ Za razvrstitev pod to tarifno podštevilko je treba predložiti potrdilo iz Priloge k Uredbi Komisije (ES) št. 433/2007 (UL L 104, 21.4.2007, str. 3).

⁽²⁾ Za dodelitev nadomestila je treba izpolnjevati pogoje iz Uredbe Komisije (ES) št. 1359/2007 (UL L 304, 22.11.2007, str. 21), in če je to ustrezno, iz Uredbe Komisije (ES) št. 1741/2006 (UL L 329, 25.11.2006, str. 7).

⁽³⁾ Izvedene v skladu s pogoji iz Uredbe Komisije (ES) št. 1643/2006 (UL L 308, 8.11.2006, str. 7).

⁽⁴⁾ Izvedene v skladu s pogoji iz Uredbe Komisije (ES) št. 1041/2008 (UL L 281, 24.10.2008, str. 3).

⁽⁵⁾ Za dodelitev nadomestila je treba izpolnjevati pogoje iz Uredbe Komisije (ES) št. 1731/2006 (UL L 325, 24.11.2006, str. 12).

⁽⁶⁾ Vsebnost pustega govejega mesa brez maščobe se določi v skladu s postopkom analize iz Priloge k Uredbi Komisije (EGS) št. 2429/86 (UL L 210, 1.8.1986, str. 39).

Izraz „povprečna vsebnost“ se nanaša na količino vzorca iz člena 2(1) Uredbe Komisije (ES) št. 765/2002 (UL L 117, 4.5.2002, str. 6). Vzorec je vzet iz dela zadevne serije, ki predstavlja največje tveganje.

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 841/2010
z dne 23. septembra 2010
o določitvi izvoznih nadomestil za perutninsko meso

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode⁽¹⁾ ter zlasti člena 164(2) in člena 170 v povezavi s členom 4 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 162(1) Uredbe (ES) št. 1234/2007 določa, da se razlika med cenami na svetovnem trgu za proizvode, navedene v delu XX Priloge I k navedeni uredbi, in cenami za te proizvode v Uniji lahko krije z izvoznimi nadomestili.
- (2) Ob upoštevanju trenutnih razmer na trgu perutninskega mesa je treba določiti izvozna nadomestila v skladu s pravili in merili iz členov 162, 163, 164, 167 in 169 Uredbe (ES) št. 1234/2007.
- (3) Člen 164(1) Uredbe (ES) št. 1234/2007 določa, da se nadomestila lahko spreminjajo glede na namembni kraj, kadar to zahtevajo razmere na svetovnem trgu, posebne zahteve nekaterih trgov ali obveznosti, ki temeljijo na sporazumih, sklenjenih v skladu s členom 300 Pogodbe.
- (4) Nadomestila je treba dodeliti samo proizvodom, ki jim je dovoljen prosti pretok v Uniji in imajo identifikacijsko oznako iz člena 5(1)(b) Uredbe (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o

posebnih higienskih pravilnih za živila živalskega izvora⁽²⁾. Ti proizvodi morajo prav tako izpolnjevati zahteve Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 852/2004 z dne 29. aprila 2004 o higieni živil⁽³⁾.

- (5) Trenutno veljavna nadomestila so bila določena z Uredbo Komisije (EU) št. 525/2010⁽⁴⁾. Ker je treba določiti nova nadomestila, je navedeno uredbo treba razveljaviti.
- (6) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za skupno ureditev kmetijskih trgov –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Proizvodi, ki so upravičeni do izvoznih nadomestil iz člena 164 Uredbe (ES) št. 1234/2007, in zneski teh nadomestil so navedeni v Prilogi k tej uredbi ob upoštevanju pogojev iz odstavka 2 tega člena.

2. Proizvodi, ki so upravičeni do nadomestila na podlagi odstavka 1, izpolnjujejo ustrezne zahteve uredb (ES) št. 852/2004 in (ES) št. 853/2004 ter zlasti zahtevo, da so pripravljeni v odobrenem obratu v skladu s pogoji označevanja identifikacije iz oddelka I Priloge II k Uredbi (ES) št. 853/2004.

Člen 2

Uredba (EU) št. 525/2010 se razveljavi.

Člen 3

Ta uredba začne veljati 24. septembra 2010.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 23. septembra 2010

Za Komisijo
V imenu predsednika
Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 139, 30.4.2004, str. 55.

⁽³⁾ UL L 139, 30.4.2004, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 152, 18.6.2010, str. 5.

PRILOGA

Izvozna nadomestila za perutninsko meso od 24. septembra 2010

Tarifna oznaka proizvoda	Namembni kraj	Merska enota	Znesek nadomestila
0105 11 11 9000	A02	EUR/100 pcs	0,24
0105 11 19 9000	A02	EUR/100 pcs	0,24
0105 11 91 9000	A02	EUR/100 pcs	0,24
0105 11 99 9000	A02	EUR/100 pcs	0,24
0105 12 00 9000	A02	EUR/100 pcs	0,47
0105 19 20 9000	A02	EUR/100 pcs	0,47
0207 12 10 9900	V03	EUR/100 kg	32,50
0207 12 90 9190	V03	EUR/100 kg	32,50
0207 12 90 9990	V03	EUR/100 kg	32,50

N.B.: Tarifne oznake proizvodov in oznake namembnih krajev serije „A“ so določene v spremenjeni Uredbi Komisije (EGS) št. 3846/87 (UL L 366, 24.12.1987, str. 1).

Drugi namembni kraji so:

V03: A24, Angola, Saudova Arabija, Kuvajt, Bahrajn, Katar, Oman, Združeni arabski emirati, Jordanija, Jemen, Libanon, Irak, Iran.

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 842/2010**z dne 23. septembra 2010****o določitvi reprezentativnih cen v sektorjih perutninskega mesa in jajc ter za jajčni albumin in o spremembi Uredbe (ES) št. 1484/95**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾ in zlasti člena 143 Uredbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 614/2009 z dne 7. julija 2009 o skupnem sistemu trgovine za ovalbumin in lakalbumin ⁽²⁾ ter zlasti člena 3(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Komisije (ES) št. 1484/95 ⁽³⁾ navaja podrobna pravila za izvajanje sistema dodatnih uvoznih dajatev in določa reprezentativne cene v sektorjih perutninskega mesa in jajc ter za jajčni albumin.
- (2) Iz rednega spremljanja podatkov, ki so podlaga za določanje reprezentativnih cen za proizvode v sektorjih perutninskega mesa in jajc ter za jajčni albumin, sledi, da

je treba spremeniti reprezentativne cene za uvoz nekaterih proizvodov ob upoštevanju sprememb cen glede na poreklo. Zato je treba objaviti reprezentativne cene.

- (3) Glede na razmere na trgu je treba to spremembo čim prej izvesti.
- (4) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za skupno ureditev kmetijskih trgov –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga I k Uredbi (ES) št. 1484/95 se nadomesti s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 23. septembra 2010

Za Komisijo
V imene predsednika
Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 181, 14.7.2009, str. 8.

⁽³⁾ UL L 145, 29.6.1995, str. 47.

PRILOGA

k Uredbi Komisije z dne 23. septembra 2010 o določitvi reprezentativnih cen v sektorjih perutninskega mesa in jajc ter za jajčni albumin in o spremembi Uredbe (ES) št. 1484/95

„PRILOGA I

Tarifna oznaka KN	Poimenovanje proizvodov	Reprezentativna cena (v EUR/100 kg)	Varščina iz člena 3(3) (v EUR/100 kg)	Poreklo ⁽¹⁾
0207 12 10	Piščančji trupi, znani kot 70 % piščanci, zamrznjeni	137,4	0	BR
		146,0	0	AR
0207 12 90	Piščančji trupi, znani kot 65 % piščanci, zamrznjeni	127,2	0	BR
		143,2	0	AR
0207 14 10	Kosi kokoši in petelinov vrste Gallus domesticus brez kosti, zamrznjeni	212,6	26	BR
		269,1	9	AR
		334,7	0	CL
0207 14 50	Piščančja prsa, zamrznjena	188,4	7	BR
0207 14 60	Noge piščancev, zamrznjene	137,9	2	BR
0207 27 10	Kosi purana brez kosti, zamrznjeni	283,3	4	BR
		314,5	0	CL
0408 11 80	Rumenjaki	318,9	0	AR
0408 91 80	Jajca brez lupine, sušena	347,8	0	AR
1602 32 11	Pripravki iz surovih kokoši in petelinov vrste Gallus domesticus	285,8	0	BR
3502 11 90	Jajčni albumin, posušen	544,8	0	AR

⁽¹⁾ Po nomenklaturi držav, določeni v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „drugo poreklo“.

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 843/2010**z dne 23. septembra 2010****o določitvi najnižje prodajne cene za posneto mleko v prahu na 7. posamičnem razpisu v okviru razpisnega postopka za zbiranje ponudb na podlagi Uredbe (EU) št. 447/2010**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾ ter zlasti člena 43(j) v povezavi s členom 4 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Z Uredbo Komisije (EU) št. 447/2010 ⁽²⁾ se začne postopek javnega razpisa za prodajo posnetega mleka v prahu v skladu s pogoji iz Uredbe Komisije (EU) št. 1272/2009 z dne 11. decembra 2009 o določitvi skupnih podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 glede odkupa in prodaje kmetijskih proizvodov z javno intervencijo ⁽³⁾.
- (2) Glede na ponudbe, prejete v okviru posamičnih razpisov, mora Komisija v skladu s členom 46(1) Uredbe (EU)

št. 1272/2009 določiti najnižjo prodajno ceno ali sprejeti odločitev, da se najnižja prodajna cena ne določi.

- (3) Glede na ponudbe, prispele na 7. posamični razpis, je treba določiti najnižjo prodajno ceno.
- (4) Upravljalni odbor za skupno ureditev kmetijskih trgov ni dal svojega mnenja v roku, ki ga je določil njegov predsednik –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Na 7. posamičnem razpisu za prodajo posnetega mleka v prahu v okviru razpisnega postopka za zbiranje ponudb na podlagi Uredbe (EU) št. 447/2010, katerega rok za vložitev ponudb je pretekel dne 21. septembra 2010, je najnižja prodajna cena posnetega mleka v prahu 214,00 EUR/100 kg.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 24. septembra 2010.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 23. septembra 2010

Za Komisijo
V imene predsednika
Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 126, 22.5.2010, str. 19.

⁽³⁾ UL L 349, 29.12.2009, str. 1.

SKLEPI

SKLEP KOMISIJE

z dne 23. junija 2010

o davčni pomoči Francije Skladu za preprečevanje tveganj ribištva in ribiškim podjetjem (državna pomoč C 24/08 (ex NN 38/07))

(notificirano pod dokumentarno številko C(2010) 3938)

(Besedilo v francoskem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

(2010/569/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

tako sprejetim 20. maja 2008 ⁽⁷⁾, sprožila formalni postopek preiskave v zvezi z navedenimi pomoči.ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prvega pododstavka člena 108(2) Pogodbe ⁽¹⁾,

- (4) Komisija je zainteresirane strani pozvala, naj pripombe predložijo v enem mesecu od datuma objave. Pripomb ni predložila nobena zainteresirana tretja stran.

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru ⁽²⁾ in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,po pozivu vsem zainteresiranim stranem, naj predložijo svoje pripombe ⁽³⁾ v skladu z navedenimi določbami,

- (5) Francija je svoje pripombe o sprožitvi formalnega postopka preiskave poslala z dopisom z dne 8. septembra 2008.

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

- (1) Komisija se je pri preučitvi pomoči, dodeljenih Skladu za preprečevanje tveganj ribištva (Fonds de prévention des aléas pêche) (v nadaljnjem besedilu: FPAP) in ribiškim podjetjem, po kateri je sprejela Odločbo Komisije 2008/936/ES ⁽⁴⁾, seznanila z obstojem posebne davčne ureditve v korist FPAP in njegovih članov.
- (2) Ta davčna ureditev ni bila preučena med postopkom, ki je pripeljal do Odločbe z dne 20. maja 2008, ker je to bilo novo dejstvo, s katerim Komisija ob sprožitvi formalnega postopka preiskave ni bila seznanjena ⁽⁵⁾.
- (3) Ker je Komisija vseeno menila, da ima dovolj jasne dokaze, na podlagi katerih lahko ugotovi obstoj nezakonitih pomoči, se je odločila opraviti predhodno preiskavo teh davčnih pomoči ⁽⁶⁾. Po tej analizi je s sklepom, prav

- (6) Poleg tega je Francija z dopisom z dne 29. novembra 2008 v okviru postopka vračila pomoči, ki so bile predmet Odločbe 2008/936/ES, sporočila podatek, da je bil FPAP 27. februarja 2008 razpuščen in da je bil ostanek predplačil, prejetih od države, povrnjen.

2. OPIS POMOČI

- (7) Komisija se za podroben opis načina delovanja in ukrepov FPAP sklicuje na Odločbo 2008/936/ES.
- (8) Posebna davčna ureditev v korist FPAP in njegovih članov je opisana v dveh dopisih francoskega ministrstva za proračun, ki sta bila Komisiji poslana po objavi odločitve o sprožitvi postopka preiskave, ki je pripeljal do Odločbe 2008/936/ES ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ S 1. decembrom 2009 sta člena 87 in 88 Pogodbe ES postala člena 107 oziroma 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Določbe so v obeh primerih vsebinsko enake. V tem sklepu se sklicevanja na člena 107 in 108 PDEU po potrebi razumejo kot sklicevanja na člena 87 oziroma 88 Pogodbe ES.

⁽²⁾ UL L 1, 3.1.1994, str. 3.

⁽³⁾ UL C 161, 25.8.2008, str. 19.

⁽⁴⁾ UL L 334, 12.12.2008, str. 62.

⁽⁵⁾ UL C 91, 19.4.2006, str. 30.

⁽⁶⁾ NN 38/07.

⁽⁷⁾ Glej opombo 3.

⁽⁸⁾ Odvetniška pisarna iz Nantesa Ménard, Quimbert in družabniki, ki deluje kot svet FPAP, je namreč enemu od dopisov, poslanih Komisiji po objavi odločitve o sprožitvi formalnega postopka preiskave v Uradnem listu Evropske unije, priložila kopijo dopisov ministrstva za proračun, iz katerih je razviden obstoj posebne davčne ureditve v korist FPAP in njegovih članov. To sta po eni strani dopis ministra, pristojnega za proračun in proračunsko reformo, Alaina Lamberta in po drugi strani dopis državnega sekretarja za proračun in proračunsko reformo Dominiqua Bussereauja. Oba dopisa sta naslovljena na predsednika FPAP g. Merabeta.

- (9) Prvi dopis z dne 5. februarja 2004 spada v okvir ustanovitve FPAP, katerega osnutek statuta je bil odobren na ustanovitveni seji 10. februarja 2004. V tem dopisu je navedeno, da:
- „— sklad, ustanovljen v obliki strokovnega združenja, ne bo zavezan davku od dohodkov pravnih oseb iz naslova prispevkov, ki jih plačujejo ribiči lastniki, in finančnih prihodkov iz naložb denarnih sredstev,
- plačane prispevke bo mogoče odšteti od obdavčljivega prihodka ribičev lastnikov v letu njihovega plačila. Izjemoma bo prve prispevke, plačane najpozneje do 30. marca 2004, mogoče odšteti od prihodkov za leto 2003.“
- (10) V dopisu so omenjeni tudi zneski, ki bi jih bilo mogoče odšteti, kot je navedeno: letni prispevek ribičev lastnikov, članov FPAP, ki bi ga bilo mogoče odšteti od obdavčljivega prihodka, bi bil med 1 000 in 15 000 EUR.
- (11) Drugi dopis z dne 28. novembra 2004 se osredotoča na odštete prispevkov, ki jih plačujejo člani, od prihodkov. Ta dopis spada v okvir spremembe sporazuma o poroštvi, ki FPAP veže na njegove člane in na podlagi katerega bi člani lahko odslej dobili vrnjene plačane in neporabljene prispevke.
- (12) V njem je navedeno:
- „— prispevke, ki jih člani plačajo na podlagi tega novega sporazuma, bo mogoče odšteti v letu njihovega plačila do 10 000 EUR na leto in na člana, pri čemer se ta zgornja meja poveča za 25 % deleža v dobičku med 40 000 in 80 000 EUR,
- prispevke, plačane prek navedenih omejitev iz naslova načrtovanega poroštva, ki ga vzpostavi sklad, bo v celoti mogoče odšteti od obdavčljivega prihodka članov v letu njihovega plačila.“
- (13) V tem dopisu je določeno, da bo treba konec leta 2006 sestaviti „oceno tega poskusa“ in „preučiti morebiti potrebne spremembe“. To torej ni davčna ureditev, ki bi bila odobrena za stalno.
- (14) Poleg tega, čeprav je v tem dopisu z dne 28. novembra 2004 predvideno, da se prispevki odštejejo od obdavčljivega prihodka v letu njihovega plačila, nič ne kaže, da bi bilo odštete prispevkov, plačanih na začetku leta 2004 (do konca marca), od prihodkov za leto 2003, predvideno v dopisu z dne 5. februarja 2004, postavljeno pod vprašaj.
- (15) Iz zgoraj navedenih dopisov izhaja, da davčna ureditev, ki jo je ministrstvo za finance odobrilo FPAP in njegovim članom, vključuje dva vidika:
- po eni strani oprostitev davka od dohodkov pravnih oseb v korist FPAP,
- po drugi strani možnost za člane FPAP, da od svojih obdavčljivih prihodkov odštejejo svoje prispevke v ta sklad.
- ### 3. RAZLOGI ZA SPROŽITEV FORMALNEGA POSTOPKA PREISKAVE
- (16) Komisija je menila, da je treba davčno ureditev, ki so jo francoski organi odobrili FPAP in njegovim članom, tako kot v zadevi C-9/06, analizirati glede na sistem državnih pomoči ob upoštevanju ugodnosti, ki jih je predstavljala po eni strani za sam FPAP in po drugi strani za ribiška podjetja, ki so člani FPAP.
- #### 3.1 Obstoje državne pomoči
- ##### 3.1.1 Državna pomoč v korist FPAP
- (17) Kot je bilo navedeno v Odločbi 2008/936/ES, je treba FPAP šteti za podjetje v smislu konkurenčnega prava Evropske unije. Dejstvo, da FPAP ni imel pridobitnega namena ali je bil združenje, v zvezi s tem ni pomembno.
- (18) Zato je Komisija menila, da davčna ureditev, ki so jo francoski organi odobrili FPAP, temu prinaša dvojno ugodnost v primerjavi z drugimi zasebnimi vlagatelji na terminskih trgih naftnih proizvodov:
- prvič, oprostitev davka od dohodkov pravnih oseb, opisana v uvodni izjavi 9, do katere je upravičen FPAP, pomeni razbremenitev stroškov, ki navadno bremenijo proračun podjetij, dejavnih na tem področju,
- drugič, kakršna koli davčna ugodnost, odobrena članom FPAP, spodbuja prispevanje k dohodkom FPAP; tako skladu FPAP omogoča, da poveča svoja denarna sredstva, medtem ko druga podjetja, dejavna na tem področju, niso upravičena do takega mehanizma.
- (19) Komisija je po koncu svoje predhodne preiskave menila, da je ugodnost iz uvodne izjave 17 odobrila država in da pomeni odpoved državnim sredstvom.
- (20) FPAP je bil zaradi davčnih ukrepov iz uvodne izjave 17 deležen finančne ugodnosti v primerjavi z drugimi družbami, ki poslujejo na terminskih trgih v Franciji in drugih državah članicah.

- (21) Komisija je v odločitvi o sprožitvi formalnega postopka preiskave navedla tudi, da domneva, da je bila pravna podlaga, s katero je bil FPAP deležen oprostitve davka od dohodkov pravnih oseb, člen 206(1a) splošnega davčnega zakonika ⁽⁹⁾, v skladu s katerim so lahko strokovna združenja pod nekaterimi pogoji oproščena davka. V teh okoliščinah je mogoče, da je bil FPAP upravičen tudi do oprostitve davka od dohodkov iz dejavnosti, kot je določena v členu 1447 istega zakonika v korist organov, upravičenih do oprostitve iz člena 206(1a) istega zakonika.

3.1.2 Državna pomoč v korist ribiških podjetij

- (22) Finančna ugodnost iz uvodne izjave 17 je ribiškemu podjetjem, ki so člani FPAP, zaradi dejavnosti, ki jo je FPAP izvajal na terminskih trgih naftnih proizvodov, omogočala nakup goriva po preferenčni tarifi.
- (23) Možnost, odobrena ribiškemu podjetjem, da od svojih prihodkov odštejejo prispevke v FPAP, je imela za rezultat razbremenitev stroškov, ki navadno bremenijo njihov proračun. Ker je o tej možnosti odšteti odločilo ministrstvo za proračun, je zanjo odgovorna država.
- (24) Podjetja, ki so lahko izvedla odšteti iz uvodne izjave 22, so bila deležna finančne ugodnosti v primerjavi z drugimi ribiškimi podjetji v Uniji. Prav tako je ta finančna ugodnost vplivala na trgovino med državami članicami in izkrivljala ali bi lahko izkrivljala konkurenco. Zato pomeni državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU.
- (25) Po drugi strani je Komisija glede na informacije iz dokumenta „Podrobna pravila uporabe Sklada za preprečevanje tveganj ribištva“, ki je bil prav tako poslan v okviru formalnega postopka preiskave pomoči C-9/06, ugotovila, da je izvedena davčna olajšava v celoti ostala priznana ladjarju, saj so bili prispevki v FPAP, določeni na podlagi izjave glede na domnevno porabo goriva v naslednjem letu, izračunani na višji osnovi kot dejanska potrošnja. Zdi se, da je ta sistem ladjarje spodbujal k precenjevanju svojih potreb po kritju samo zato, da bi bili upravičeni do davčne olajšave.
- (26) Komisija je na podlagi istega dokumenta ugotovila še, da so bili tudi nekateri člani, katerih dejavnost ni bila

povezana z ribištvo, bili pa so „pripravljeni združenje moralno podpreti“, upravičeni do davčne olajšave v zvezi s svojimi prispevki v FPAP, čeprav ti niso bili namenjeni poročstvu za tveganje.

3.2 Združljivost z notranjim trgov

- (27) Komisija se je v zvezi s tem vprašanjem sklicevala na analizo iz Odločbe 2008/936/ES. Menila je namreč, da so to pomoči za tekoče poslovanje za FPAP in ribiška podjetja ter da na podlagi nobene določbe PDEU ali kakršnega koli instrumenta, ki ga je Komisija sprejela na področju državnih pomoči, teh pomoči ni mogoče šteti za združljive z notranjim trgov.
- (28) Zato je Komisija Francijo obvestila, da resno dvomi o združljivosti teh ukrepov pomoči z notranjim trgov.

4. PRIPOMBE FRANCIJE

4.1 Davčni ukrep v korist ribiškimi podjetij

- (29) Francija meni, da davčni ukrepi v korist ribiškimi podjetij niso državne pomoči, ker so prispevki ribiškimi podjetij v FPAP del splošnih stroškov teh podjetij za opravljanje njihove dejavnosti. Na podlagi člena 39 splošnega davčnega zakonika pa je te stroške mogoče odšteti od obdavčljivega prihodka. Odšteti teh prispevkov torej ustreza izvajanju splošnega ukrepa in zato ni državna pomoč.
- (30) Francija priznava, da v dopisih, navedenih v uvodni izjavi 7, ni nobene informacije o sistemu vračila prispevkov. Francija pojasnjuje, da to kljub temu ne pomeni, da je bilo to vračilo brez davčnega vpliva. V skladu z načeli občega prava za določitev obdavčljivega prihodka je namreč vračilo teh prispevkov ribiškimi podjetjem, ki so člani FPAP, pomenilo dobiček, zavezan davku od dobička teh podjetij. Francija pojasnjuje še, da je, če je cena goriva presegla prag, določen v sporazumu o poročstvu, nadomestilo, ki so ga dobila podjetja, ki so člani FPAP, pomenilo dobiček, zavezan davku od dobička. Zato podjetja člani niso imela nikakršnega interesa, da bi precenila svoje potrebe po kritju, saj bi to pomenilo dodatne obdavčitve.
- (31) Po drugi strani Francija navaja, da je mogoče selektivnost ukrepa pomoči upravičiti z naravo in splošno shemo sistema. Tako lahko obstajajo legitimni razlogi, ki upravičujejo različno obravnavanje in torej po potrebi dodelitev ugodnosti, ki lahko izhajajo iz njega. Vendar pa Francija ni posredovala nobene utemeljitve, na podlagi katere bi bilo mogoče v tem primeru upravičiti različno obravnavanje v korist ribiškimi podjetij.

⁽⁹⁾ Na voljo na naslednjem elektronskem naslovu: <http://www.legifrance.gouv.fr/initRechCodeArticle.do>

4.2 Davčni ukrep v korist FPAP

- (32) Francija meni, da je oprostitve davka od dohodkov pravnih oseb, do katere je bil upravičen FPAP, upravičena zaradi njegovega nepridobitnega značaja in narave strokovnega združenja.
- (33) Francija navaja, da je to v skladu s pravom Evropske unije. Sam cilj davka od dohodkov pravnih oseb je namreč obdavčiti pridobitne dejavnosti. Francija na podlagi tega načela opozarja, da Komisija sama v obvestilu o uporabi pravil o državnih pomočeh za ukrepe v zvezi z neposrednim obdavčenjem podjetij ⁽¹⁰⁾ (v nadaljnjem besedilu: obvestilo o neposrednem obdavčenju) meni, da so lahko nepridobitna podjetja upravičena do oprostitve davka od dobička na podlagi narave davčnega sistema.

5. OCENA

- (34) Oceno iz odločitve o sprožitvi formalnega postopka preiskave je treba spremeniti in dopolniti glede na pripombe, ki jih je Francija sporočila 8. septembra in 29. novembra 2008 (uvodni izjavi 5 in 6).
- (35) Analiza je opravljena z vidika dvojnega cilja FPAP, in sicer po eni strani pridobiti finančne opcije na terminskih trgih nafte in naftnih derivatov ter po drugi strani izplačati ribiškemu podjetjem članom znesek, ki pomeni razliko med povprečno mesečno referenčno ceno in „najvišjo ceno, vključeno v kritje“ ali ceno 30 centov na liter glede na obdobje.

5.1 Davčni ukrep v korist ribiških podjetij

- (36) Zadevni davčni ukrep vključuje možnost, da se od obdavčljivega prihodka odštejejo prispevki, ki so jih ribiška podjetja plačala FPAP.
- (37) Francija meni, da to odštetje ni državna pomoč, ker ti prispevki spadajo v kategorijo splošnih stroškov podjetij in ker je v francoskem davčnem sistemu predvideno odštetje teh stroškov od obdavčljivega prihodka. Zato naj bi bilo to izvajanje splošnega ukrepa, to odštetje pa naj ne bi pomenilo državne pomoči.
- (38) Komisija ugotavlja, da se na podlagi člena 39 splošnega davčnega zakonika splošni stroški dejansko odštejejo od prihodka podjetij. To je splošni ukrep, ki se uporablja za vsa podjetja, ne glede na njihovo področje dejavnosti. Ta možnost odštetja naj bi torej spadala v kategorijo davčnih ukrepov, ki so na voljo vsem gospodarskim akterjem iz točke 13 obvestila o neposrednem obdavčenju. V zvezi s tem tak ukrep, ki se uporablja enako za vsa podjetja in vse proizvodnje, ne bi predstavljal državne pomoči.

(39) Francija navaja, da se možnost odštetja stroškov iz naslova splošnih stroškov določi na podlagi cilja stroškov. Če so stroški nastali v interesu družbe, se načeloma lahko odštejejo. Tako prispevki, plačani strokovnim organom (združenja, trgovinske zbornice ...), po opredelitvi pomenijo stroške, nastale v interesu poslovanja, in se lahko vedno odštejejo od obdavčljivega prihodka. Ker je FPAP strokovno združenje, za odštetje prispevkov velja enako sklepanje.

(40) Poleg tega je Komisija v uvodni izjavi 20 Odločbe 2008/936/ES navedla, da je „FPAP [...] tako zasnovan kot vzajemna zavarovalnica, ki svojim članom v zameno za njihove prispevke ponuja nekatere storitve“.

(41) Prispevki za zavarovanje so del stroškov, ki jih podjetja nosijo, da bi se zavarovala proti različnim tveganjem. Tveganje nihanja cen nafte lahko pomeni eno od takih tveganj. Ti stroški so neposredno povezani z opravljanjem poslovne dejavnosti in ne prispevajo k povečanju sredstev podjetja; prav tako se lahko kot splošni stroški odštejejo od obdavčljivih prihodkov. Ugotoviti je torej mogoče, da je prispevke v FPAP, namenjene kritju tveganja nihanja cen nafte, mogoče odšteti od prihodka podjetij na podlagi člena 39 splošnega davčnega zakonika Francije. V teh okoliščinah gre za izvajanje splošnega ukrepa. Ta možnost odštetja torej ne pomeni državne pomoči.

5.2 Davčni ukrep v korist FPAP

(42) Komisija ugotavlja, da je bil FPAP razpuščen 27. februarja 2008. Davčne določbe v korist FPAP so prenehale veljati istega dne.

(43) Komisija poudarja tudi, da je FPAP po koncu postopka likvidacije dokončno prenehal opravljati vsakršno gospodarsko dejavnost. Dejavnosti in sredstva FPAP niso bila prenesena na drugo podjetje. Poleg tega so bila sredstva, s katerimi je FPAP lahko še razpolagal na dan svoje razpustitve, povrnjena državi prek javnega organa OFIMER, ki ga financira država.

(44) Zaradi teh razlogov Komisija meni, da tudi če bi davčni ukrepi v korist FPAP pomenili ugodnost za FPAP in izkrivljanje konkurence, se je tako izkrivljanje končalo s prenehanjem dejavnosti FPAP in prenehanjem veljavnosti ukrepov v njegovo korist. V teh okoliščinah bi bil sklep Komisije o obstoju takih davčnih pomoči in njihovi morebitni združljivosti z notranjim trgom brez vsakega praktičnega učinka.

(45) Zato je formalni postopek preiskave na podlagi člena 108(2) PDEU postal v zvezi s FPAP brezpredmeten.

⁽¹⁰⁾ UL C 384, 10.12.1998, str. 3, točka 25.

6. SKLEPNA UGOTOVITEV

(46) Komisija na podlagi analize iz oddelka 5.1 ugotavlja, da davčne ugodnosti, odobrene članom FPAP, ne pomenijo državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU.

(47) Komisija na podlagi ugotovitev iz oddelka 5.2 ugotavlja, da je postopek zoper FPAP brezpredmeten –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Davčni ukrepi, ki jih je Francija odobrila v korist ribiških podjetij, ne pomenijo državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU.

Člen 2

Formalni postopek preiskave na podlagi člena 108(2) PDEU v zvezi z davčnimi ukrepi v korist FPAP se zaključuje.

Člen 3

Ta sklep je naslovljen na Francijo.

V Bruslju, 23. junija 2010

Za Komisijo

Maria DAMANAKI

Članica Komisije

Cena naročnine 2010 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Format CD-ROM bo leta 2010 nadomeščen s formatom DVD.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL